

◆ RĂTĂCITOR FULG DE PĂPĂDIE ◆

Gavriil Stiharul

Cu mii de brațe-ntinse, Dumnezeu,
te rog în fiecare zi și noapte
și norii îi cuprind în palme – eu,
dar cuvintele îmi sunt deșarte.

Să fur din rugăciunea celor sfinți
cuvinte bune și neîntinate? –
sunt pe lume atâția oropsiți,
mi le cer să i le dau pe toate.

Le-mpart la toți, dar mie nu-mi ajung,
fur din codru foșnetul de frunze,
din nori de puf, fur ploile ce plâng,
le sorb cu înfometate buze.

Sunt pe lume atâția oropsiți,
ei totu-mi cer acum disperăți,
eu nu păstrez nimica de la sfinți,
cum nici cămașa Domnul n-a păstrat.

Și azi vin să-Ți fur din veșnicie –
ruga cu netrebnice cuvinte,
rătăcitor fulg de păpădie
ce vântul îl duce înainte.